

a korpótlékok beszámításával; a nyugdíj kiszabásánál alapul nem vehető működési és személyi pótlékok, valamint államsegély után drágasági pótlék nem jár, szóval drágasági pótléket mindenki azon fizetési összeg irányában kapjon, amely fizetése után a nyugdíjalapi járulékokat fizeti; 1911. jan. 1-én jelen véghatározat kelte közötti időben a szolgálatból eltávozott városi alkalmazottakat vagy jogutódait annyi drágasági pótlék illeti, amennyi a tényleg szolgálatban töltött idő után az egész évre kiszámított összegből aránylag esik; hasonló eljárás alá esnek azok, akik ugyanezen idő alatt léptek a városi szolgálatba, az azután szolgálatba lépők drágasági pótlékre igényt nem tarthatnak.

A drágasági pótlék egy összegben lenne utalványozandó, mert az leginkább a téli idő beálltával járó rendkívüli szükségletek, aminők: a téli ruházat, tüzrevaló, élelmi szerek stb. beszerzésére fordítatik. Ilyen körülmények között a pótléknak havi részletekre való elaprózása elveszteni a pótlékkal elérni kívánt segély jellegét és nem szolgálná azt a célt, amire eredetileg rendelve van.

A fent megjelölt percentek megállapításánál figyelemmel kívántunk lenni azon szociális igazságra, hogy a drágaság első sorban élelmiszer és piaci drágaság lévén, azon alkalmazottakat kell nagyobb segélylyel támogatni, akiknek fizetése kisebb, akiknek fizetése a létminimumot is alig üti meg, akiknek tehát a mindennapi élet legterheesebb.

Ugyanezen elv vezérelt bennünket, midőn a nős, családossal alkalmazottaknak nagyobb segélyt kértünk, mint a nőtlenekek, mert kétségtelen, hogy a fogyasztás, élelem, lakás, ruházat, cselédtartás sokkal fokozottabb terheket ró a nős alkalmazottakra, mint a nőtlenekekre.

Megvagyunk győződve, hogy ezen különben is megállapodással létrejött javas-

latunk, illetőleg kérelmünk nem fogja az elégtelenség érzetét kelteni egyetlen városi alkalmazottban sem, mert hangsúlyoztuk kérelmünk más helyét is, hogy ez nem fizetésjavítás vagy fizetésrendezésre irányuló kérelem, hanem csupán a jelenlegi súlyos helyzet javítását célzó törekvés, amelynek szorosán a szükséglethez alkalmazkodnia.

Tisztelettel kérjük a t. tanácsot, hogy ezen közös kérelmünket különösen a fedezeti részt illetően kellőképp előkészítve a november havi közgyűlésnek pártoló javaslattal bemutatni méltóztassék.

Végül tiszteletteljesen kérjük a tek. törvényhatósági bizottságot, hogy kérelmünket és előterjesztéseinket elfogadva a kért drágasági és családi pótléket Szeged szab. kir. város alkalmazottainak megszavazni és ide vonatkozó határozatát sürgősségére való tekintettel azonnal végrehajthatónak kimondani méltóztassék.

Szeged, 1911. november hó.

Szeged székhelylyel működő köz és magánhivatali tisztviselők, alkalmazottak egyesülete.

Tisza István Bukarestben. Bukarestből jelentik, hogy a *Minerva* című bukaresti lap közlése szerint Tisza István gróf legközelebb Bukarestbe utazik, hogy ott a békéről és a nemzetközi béke föltételeiről és szükségességéről fog előadást tartani. Tisza István gróf ez alkalommal meg fog emlékezni a Romániával kötendő nemzetközi egyezményről is. Tisza István gróf előadása iránt rendkívüli érdeklődés nyilvánul meg Bukarestben.

Az oroszok Perzsiában. Berlinből jelentik: A perzsa kormány még mindig nem válaszolt arra az ultimátumra, amelyben Oroszország azt követeli tőle, hogy a megsértett ottani hivatalnokoktól kérjen bocsánatot. Az orosz kormány most elhatározta,

hogy ha a válasz még sokáig késik, készen álló csapatosztályokat küld Kasztvinbe, ahol annak további magatartása a perzsa kormány intézkedéseitől fog függeni.

Az önálló magyar hadsereg.

(Saját tudósítónktól.) Az önálló magyar hadsereg gondolata évtizedekig a függetlenségi párt programjának a legragyogóbb, de a legkevésbé aktuális pontja volt, kizárólag elvi deklarációkra alkalmas. Később, Apponyi Albertnek és a nemzeti pártnak katonai politikája által felhigittatván, megszűnt szép nemzeti álom lenni, s mindjobban átalakult az aktuális és mindennapi politika élesztőjévé.

Erről az önálló magyar hadseregről Deák Ferencnek megvolt a maga becsületes és őszinte véleménye, hogy tudniillik: annak felállításával Magyarország „rendkívül kockázatná fennállását”. Idők folyamán azonban az önálló nemzeti hadsereg ellenzői csak a féligazságot mondták ki, csak fellépéseket tettek arra nézve, hogy e gyönyörű, de veszedelmes jelszónak a nyakát szegjék. A kellemes méreg mindjobban beette magát a közvéleménybe, s a katonai kérdések örökös bolygatásával, a nemzetnek némely sajnó sebeit begyógyulni nem engedték.

Hazai Samu honvédelmi miniszter szakított a vitatkozásnak e félénk és semérmetes eunuch-rendszerével. Történelmi, állambölcsészeti, katonai és gyakorlati okokból bizonyította, hogy az Ausztriával való „holtomiglan-holtodiglan“-féle szoros szövetség nélkül már régen elpusztult volna államunk; hogyha e szoros és eltéphetetlen szövetség a szomszédállammal még nem volna meg, meg kellene azt csinálni haladéktalanul.

A magyar és osztrák közös hadsereg több, mintha külön magyar és külön osztrák seregek örködnének a monarchia békéje, területi épsége és becsülete felett. Nem az erőnek, hanem a gyöngeségnek válnék ez a két külön hadsereg a forrásává. S oly súlyos

Adományok.

Irta Mark Twain.

I.

Az élet reggelén a jó tündér beállított kosarával és így szólt:

— Ebben adományok vannak. Válassz ki egyet, a többit hagyd. Vigyázz, légy óvatos és válassz okosan. Mert az adományok közt csak egy van, amely értékes.

Öt adomány volt: a Hír, a Szerelem, a Gazdagság, az Élvezetek és a Halál. A fiatal ember mohón nyúlt a kosárba s ezt mondta:

— Fölösleges sokáig gondolkodni!

És az Élvezeteket választotta.

Aztán nyakába vette a világot s élvezte az ifjuság valamennyi kedves élvezetét. De mind, egytől-egyig rövid ideig tartott, csalódással telt, üres és haszontalan volt s kigunyolták őt, mikor bucsút mondtak neki.

A fiatalember, mikor végzett velük, így kiáltott fel:

— Hiába vesztegettem el ezeket az éveket! Oh, ha még egyszer választhatnék, bizony okosabban cselekedném!

II.

A tündér újra megjelent s így szólt:

— Még négy adomány van. Válassz újra s fontold meg jól! Az idő elmúlik és csak egy adomány értékes.

A fiatalember sokáig habozott, végre a Szerelmet választotta és nem látta, hogy könyek gyűlnek a tündér szemébe.

Sok-sok év múlva, a mi emberünk egy korporsó mellett ült busan, lehorgasztott fejjel, egy üres házban. És így sopánkodott:

— Elmentek, egyik a másik után, egyedül hagytak s most itt fekszik az utolsó is, akit legjobban szerettem. Egyik kétségbeesés jött a másik után és minden boldog óráért, amit a szerelem adott, ezer óra szenvedést fizettem. Átkozlak, óh szerelem, lelkem mélyéből.

III.

— Válassz újra!

A tündér jött el megint s ő szólt imígyen:

— Az évek most már bizonyosan megtanítottak az okosságra. Még három adomány van itt. Csak egyetlen egy fontos: ne feledd el és válassz e szerint.

A mi emberünk sokáig gondolkodott, végül a Hirt választotta. A tündér sóhajtva nézte, aztán eltűnt.

Multak az évek. A tündér megint ott állt az ember mögött, aki az alkonyat homályában keserű gondolatokba merült. A tündér tudta, mi gyötri őt. Ezt gondolta magában:

— Nevem betöltötte a világot, minden ajk engem magasztalt. Édes volt ez a tudat, de mily kevés ideig tartott. Csakhogy jött az irigység, aztán a rágalom, majd a gyűlölet, végre az üldözés, utoljára a csufolódás és

ez volt a vég kezdete. Legeslegvégül a részvét eltemette a Hirt! Oh! mi csoda kin a dicőség keserűsége és nyomorúsága! Mikor ragyog, sárral dobálják meg és lenéző sajnálkozással, mikor kialszik.

IV.

— Válassz még egyszer! — szólalt meg a tündér szelid hangja.

— Még két adomány van itt, nem kell kétségbe esned. Most is csak azt mondom, hogy közülök csak egy értékes s az még mindig itt van.

— Oh! mily vak voltam! — kiáltott fel az ember. — A gazdagság, a hatalom! Ezt választom. Ha az enyém lesz, akkor érdemes lesz élnem. Szórni fogom az aranyat, elvakítom vele az egész világot. A csufolkodók és irigyek lábaim elé, a porba vetik magukat s én gyönyörködni fogok abban, hogy meghunyászkodnak előttem. Enyém lesz minden gyönyör, minden fényűzés, a szellem és a test minden kedvtelése. Megvásárolok mindent, ami e világ piacain kapható, az emberek tiszteletét, hódolatát, imádását és megalázkodását. Eddig tudatlan voltam s ügyetlenül választottam; de most már okultam s tudom, mi a legértékesebb ezen a nyomorult világon.

Ujra elmúlt három esztendő. S az ember lesóványodva, sápadtan, szomorúan üldögélt egy padlásszoba ablakánál. Ruhája ron-